

Kauan sitten minussa
aavistus jo sinusta
Silloin tuntemattoman
tunnen nyt ja tunnustan

Sä olit vaara liian suuri kiertää
ja liian houkuttava ohittaa
En tiennyt kuinka kaikki voisikaan niin palaa, polttaa

Kaksi niin hehkuvaa ja kaunista saa kirkkaana loistaa
Kunpa auringon päivät päällämme ei päättyisi koskaan

Kauan sitten jotenkin
tuntematta aavistin
että illan harmaassa
tulet vastaan pelotta

Jos joskus pimeässä yksin seison
ja liekki sammunut jo kylmä on
en tiedä voiko sitä eloon saada kukaan toinen

Kaksi niin hehkuvaa ja kaunista saa kirkkaana loistaa
Kunpa auringon päivät päällämme ei päättyisi koskaan

En pidä kiinni, en työnnä sua pois
ja pyytämättäkin tahtoisit jäädä
Tänään ei satanutkaan vaikka taivas on ollut painava pitkään

Kaksi niin hehkuvaa ja kaunista saa kirkkaana loistaa
Kunpa auringon päivät päällämme ei päättyisi koskaan

Kaksi niin hehkuvaa ja kaunista saa kirkkaana loistaa
Kunpa auringon päivät päällämme ei päättyisi koskaan